

Tamburica fest, najposećeniji festival tamburaške muzike u Srbiji, prava je prilika za plasiranje novih autorskih pesama. Međutim, većina tih pesama nedugo nakon festivala padne u zaborav, što nameće niz pitanja o evaluaciji samog festivala, kao i razlozima za njihov kratak život. Zbog čega neke pesme opstaju, pa čak dobijaju karakteristike hita, a druge nepovratno padaju u zaborav pokušala je da u svom radu: „Tamburica fest i nove tamburaške pesme“, objasni Julijana Jovanović, doktorant muzikologije na Fakultetu muzičke umetnosti Univerziteta u Beogradu, objavljenom u Zborniku stručnih radova sa Drugog kongresa Svetske tamburaške asocijacije (Novi Sad, 2016).

Ona je došla do zaključka da ovaj prestižni festival predstavlja značajan medijski aparat za plasiranje i popularizaciju novih tamburaških pesama, što je pomognuto i objavljivanjem CD-a „Najlepše nove pesme Tamburica festa“. Ali, da bi pesma „živela“ i posle festivala neophodno je da parametri muzike i teksta budu usaglašeni, da tematika teksta odgovara društveno-socijalnom trenutku u kom je nastala, kao i da sadrži jasno uočljivo identifikaciono sredstvo koje će slušalac lako zapamtiti i koje će predstavljati asocijaciju na pesmu. Na kraju, ako neka pesma pretenduje da postane hit, mora izaći iz „konteksta festivala i da se izvodi u nekom drugom kontekstu“. Po njenom mišljenju uticaj „Tamburica festa“ na „pokretanje proizvodnje“ novih tamburaških pesama je neosporan, ali da je vreme to koje će na kraju pokazati da li će neka pesma nastaviti da živi ili ne. Tamburaška muzika, neraskidiv deo kulturnog miljea ovog ponedelja, garantuje dobar provod i zabavu, a zvuci tambure lako nalazi put do ljudske duše. Uz tamburaše uvek ide pristojno i urbano ponašanje, jer umilni i topli zvuk ovih instrumenata i karakteristični tekstovi izazivaju čiste emocije. Iz ovih i mnogih drugih razloga, grupa istaknutih muzičara, okupljenih u Svetsku tamburašku asocijaciju odlučila je da izradi strategiju za jačanje i očuvanje tamburaštva, da osnuje sekciju srodnih žičanih/trzačkih instrumenata, da podrži rad na teorijskim/naučnim pitanjima, da pokrene izdavačku delatnost i tako radovi promovisani na kongresima STA budu dostupna široj javnosti. Bavljenje tamburaškom muzikom, da li kroz afirmaciju naučnog stvaralaštva iz oblasti tamburaštva ili putem interpretacije višestruko je značajno. Julijana Jovanović je spojila teoriju i praksu i uz naučni doprinos, kao frontmen ženskog tamburaškog sastava „La banda“, koji svira isključivo na koncertima i iz hobija, i praktično deluje na popularizaciji tambure i tamburaške muzike. - Meni je čast što se moj rad našao među dvanaest izabranih radova u Zborniku, prvoj publikaciji tog tipa. Bila sam inspirisana festivalom i novim pesmama koje su kao obavezna propozicija za nastupanje u takmičarskom delu, i svoj rad sam upravo posvetila njihovim aspektima dalje popularizacije i života među ljudima i u kafanama – objašnjava Julijana Jovanović. Ona ističe da su danas mediji najuticajniji u kreiranju određenog ukusa publike i smatra da svaka publikacija,

svaki snimak postavljen na YouTube, studijski snimak novih pesama i kvalitetna produkcija, doprinose popularizaciji tamburaške muzike i da treba da ih je što više.